

Uchwała nr XVII/212/25
Rady Miejskiej w Kamieniu Pomorskim
z dnia 30 października 2025 r.

**w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Dyrektora Muzeum Historii Ziemi
Kamieńskiej**

Na podstawie art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1153) oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 572 ze zm.), Rada Miejska w Kamieniu Pomorskim uchwala, co następuje:

§ 1. Po rozpatrzeniu skargi złożonej przez osobę fizyczną w dniu 23 kwietnia 2025 roku na działalność Dyrektora Muzeum Historii Ziemi Kamieńskiej oraz po zapoznaniu się ze stanowiskiem Komisji Skarg, Wniosków i Petycji w sprawie zarzutów postawionych w skardze, Rada Miejska w Kamieniu Pomorskim uznaje skargę za bezzasadną.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącej Rady Miejskiej w Kamieniu Pomorskim, zobowiązując ją do przekazania niniejszej uchwały skarżącemu wraz z uzasadnieniem.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Wiceprzewodniczący Rady Miejskiej

Michał Moskiewicz

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 227 Kodeksu postępowania administracyjnego (K.p.a.), przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw. Stosownie do treści art. 229 pkt 3 K.p.a., jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg, jest organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności wójta (burmistrza lub prezydenta miasta) i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych, z wyjątkiem spraw określonych w pkt 2 - rada gminy.

W dniu 23 kwietnia 2025 roku do Rady Miejskiej w Kamieniu Pomorskim wpłynęła skarga osoby fizycznej na zachowanie Dyrektora Muzeum Historii Ziemi Kamieńskiej, w związku z jego działaniami i decyzjami podjętymi po znalezieniu sztyletu przez osoby trzecie w dniu 30 marca 2025 roku, polegającymi na:

- 1) naruszeniu procedur związanych z odkryciem zabytku,
- 2) przekazywanie niezweryfikowanych informacji do opinii publicznej,
- 3) brak sprostowania po analizie specjalistycznej,
- 4) cenzurowanie komentarzy i blokowanie specjalistów,
- 5) ograniczanie swobody wypowiedzi.

Skarga była przedmiotem posiedzenia Komisji Skarg, Wniosków i Petycji w dniu 13 maja 2025 r., na którym członkowie Komisji wysłuchali wyjaśnień Dyrektora Muzeum Historii Ziemi Kamieńskiej i zapoznali się z dokumentacją dotyczącą skargi. Dyrektor Muzeum odniósł się do każdego z postawionych zarzutów przedstawiając swoje stanowisko i twierdząc, że nie polegają one na prawdzie i że działał on zgodnie z prawem.

W oparciu o zebrane dokumenty i wyjaśnienia, Komisja Skarg, Wniosków i Petycji uznała zarzuty postawione przez skarżącą Dyrektorowi Muzeum Historii Ziemi Kamieńskiej za zasadne.

Rada Miejska dwukrotnie procedowała projekt przygotowany przez komisję uznający skargę za zasadną i nie podzieliła stanowiska Komisji.

Zgodnie z wyjaśnieniami składanymi przez Dyrektora Muzeum w odniesieniu do zarzutu naruszenia procedur związanych z odkryciem sztyletu, oświadczam, że działania podjęte w tej sprawie były zgodne z obowiązującymi przepisami, w szczególności z art. 33 ustawy z dnia 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. Przedmiot został zabezpieczony i od dnia 30 marca do 4 kwietnia 2025 roku przechowywany w Muzeum Historii Ziemi Kamieńskiej. W dniu 4 kwietnia 2025 roku sztylet został przekazany do właściwego organu, tj. do Starostwa Powiatowego w Kamieniu Pomorskim, zgodnie z wymogami ustawowymi. Następnie, 24 kwietnia, przedstawiciele Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Szczecinie przeprowadzili jego oględziny w obecności dyrektora Muzeum Historii Ziemi Kamieńskiej (co zostało potwierdzone protokołem z oględzin rzeczy znalezionej sporządzonym w tym dniu). Dnia 6 maja przedstawiciel WKZ odebrał zabytek ze starostwa do dalszych specjalistycznych badań. W momencie odkrycia muzeum odpowiednio udokumentowało kontekst znaleziska, wykonując dokumentację fotograficzną, opis lokalizacji i wstępną analizę

sztyletu. . Nie doszło do żadnego ukrycia, zniszczenia ani zbycia zabytku. Działania podjęte przez muzeum miały na celu właściwe zabezpieczenie przedmiotu i jego przekazanie zgodnie z przepisami prawa do dalszego procedowania.

W odniesieniu do drugiego punktu skargi, dotyczącego przekazania niezweryfikowanych informacji na temat odkrycia sztyletu, Dyrektor wyjaśnił, że jego pierwotna wypowiedź – zamieszczona w formie krótkiej informacji na profilu w serwisie Facebook – miała charakter ogólnego, wstępnego poinformowania opinii publicznej o interesującym znalezisku. W treści tej pojawiło się informacja, że sztylet może pochodzić sprzed około 3 tysięcy lat – była to wstępna ocena oparta na jego formie, nie zaś oficjalna ani naukowo zweryfikowana informacja. Już w kolejnych wypowiedziach – m.in. w notatce dla Polskiej Agencji Prasowej – wyraźnie zaznaczył, że dokładne ustalenie wieku i pochodzenia artefaktu wymaga specjalistycznych, interdyscyplinarnych badań.

W odniesieniu do zarzutu dotyczącego braku sprostowania po analizie specjalistycznej, Dyrektor wyjaśnił, że do tej pory nie została jeszcze przeprowadzona pełna, specjalistyczna analiza przedmiotowego obiektu. Dotychczas wykonane badanie miało charakter wstępny i zostało przeprowadzone na próbce, która była dodatkowo zanieczyszczona, co uniemożliwiało jednoznaczne określenie składu materiałowego (pierwiastkowego) sztyletu. Dokładne badania specjalistyczne dopiero zostaną wykonane – w pierwszej kolejności przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Szczecinie.

W zakresie zarzutów o cenzurowaniu komentarzy i blokowaniu specjalistów oraz ograniczanie swobody wypowiedzi Dyrektor wyjaśnił, że prowadząc profil na Facebooku był zmuszony do wprowadzenia moderacji ze względu na nasilające się zjawisko hejtu. Zablokowanie użytkowników na stronie FB, nie było przejawem cenzury, tylko prawem administratora do ochrony swojej przestrzeni przed hejtem, trollowaniem czy atakiem personalnym. W ten sposób starano się powstrzymać falę hejtu, która pojawiła się w mediach społecznościowych. Działania podjęte w sieci miały na celu ochronę instytucji, odkrywców i osoby Dyrektora Muzeum przed publicznym linczem.

W związku z powyższymi wyjaśnieniami podjęcie uchwały w brzmieniu jak wyżej jest zasadne.